

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński (przewodniczący)

SSN Jacek Błaszczuk (sprawozdawca)

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **D. M.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 kwietnia 2025 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 6 października 2022 r., sygn. akt II AKa 204/22 zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 kwietnia 2022 r., sygn. akt II K 101/21, na podstawie art. 544 § 3 k.p.k., art. 639 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

1. **oddalić wniosek;**
2. **obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 kwietnia 2022 r., sygn. akt II K 101/21, D. M. został uznany za winnego popełnienia: czynu z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. (czyn z punktu I części wstępnej wyroku), za który wymierzono mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych, po 40

zł każda stawka (pkt I); ciągu dwóch przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. (czyny z punktów II i III części wstępnej wyroku), za które wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych, po 40 zł każda stawka (pkt II); ciągu dwóch przestępstw z art. 218 § 1a k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. (czyny z punktów IV i V części wstępnej wyroku), za które wymierzono mu karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych, po 40 zł każda stawka (pkt III). Kary jednostkowe zostały połączone i jako kary łączne wymierzono D. M. karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, po 40 zł każda stawka (pkt IV). Wyrok zawierał ponadto rozstrzygnięcia w przedmiocie obowiązku naprawienia szkody (pkt V) i kosztów procesu (pkt VI).

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego Sąd Apelacyjny w Szczecinie wyrokiem z dnia 6 października 2022 r., sygn. akt II AKa 204/22, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił karę łączną pozbawienia wolności, karę pozbawienia wolności orzeczoną w pkt. I obniżył do roku i 3 miesięcy, karę pozbawienia wolności orzeczoną za ciąg przestępstw określony w pkt. II obniżył do 9 miesięcy, orzekł wobec D. M. nową karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze roku i 6 miesięcy (pkt I). W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy (pkt II).

Od powyższego wyroku kasację wniósł obrońca skazanego.

Postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2023 r., III KK 78/23, oddalono kasację obrońcy skazanego jako oczywiście bezzasadną.

W dniu 3 stycznia 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy skazanego, który na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k., art. 542 § 1 k.p.k. oraz art. 544 § 2 k.p.k. wniósł o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 6 października 2022 r., sygn. akt II AKa 204/22 zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 kwietnia 2022 r., sygn. akt II K 101/21.

Na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 167 § 1 i 2 k.p.k. obrońca wniósł o przeprowadzenie dowodu z dokumentów:

1. odpowiedzi G. z siedzibą w K. (M.) na wniosek o udostępnienie danych logowania przez użytkownika konta g. - D. M. o numerze [...] z urządzenia S. w

2019 r. wraz z przesłanymi danymi logowania (16 kart A4), kopertą od nadawcy G. USA i wydrukiem ze śledzenia przesyłki o numerze [...] na fakt: przesłania przez G. informacji o logowaniu użytkownika D. M. - numer użytkownika G. [...] w 2019 r. z urządzenia S. do sieci Internet w okresie od maja 2019 do grudnia 2019 r. poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej m.in. w L., D., L.1, B., D., L.2, L.3 oraz N., tj. od 300 do 12.000 km od miejscowości S., w której przyjęto popełnienie przez oskarżonego czynów opisanych w pkt I-III części wstępnej i przypisanych w pkt I i II części rozstrzygającej prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim II Wydział Karny z dnia 14.04.2022 r., sygn. akt II K 101/21 utrzymanego w tym zakresie w mocy w pkt II prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie II Wydział Karny z 06.10.2022 r., sygn. akt II AKa 204/22, tożsamości okresu objętego dokumentem z okresem (datami) czynów za które został skazany w sprawie II K 101/21, braku możliwości popełnienia przez oskarżonego czynu opisanego w pkt I i ciągu przestępstw opisanego w pkt II sentencji wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim, zasadności wniosku o wznowienie postępowania w zakresie czynów przypisanych w pkt I i II wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim;

2. potwierdzeń transakcji płatniczych (PLN Statement) dla numeru IBAN: [...], Swift/BIC: [...], posiadacza rachunku: D. M., S. [...], Polska, wystawionego przez W. SA (22.12.2024 r.) na fakt: treści dokumentu, w tym dokonywania operacji płatniczych przez oskarżonego i wypłat w bankomatach w listopadzie i grudniu 2019 r. w N. i G., tożsamości okresu objętego dokumentem z okresem (datami) czynów za które został skazany w sprawie o sygn akt II K 101/21, odległości N. i G. od miejscowości S., w której przyjęto popełnienie przez oskarżonego czynów opisanych w pkt I-III części wstępnej i przypisanych w pkt I i II części rozstrzygającej prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim II Wydział Karny z dnia 14.04.2022 r., sygn. akt II K 101/21, utrzymanego w tym zakresie w mocy w pkt II prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie II Wydział Karny z 06.10.2022 r., sygn. akt II AKa 204/22, braku możliwości popełnienia czynu opisanego w pkt I i ciągu przestępstw opisanych w pkt II sentencji wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie

Wielkopolskim, zasadności wniosku o wznowienie postępowania w zakresie czynów przypisanych w pkt I i II wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim;

3. kopii wiz oskarżonego z 2019 r. i 2020 r. na fakt: okresu wiz i państw udzielających wizy, tożsamości okresu objętego dokumentem z okresem (datami) czynów za które został skazany w sprawie o sygn. akt II K 101/21, braku możliwości popełnienia czynu opisanego w pkt I i ciągu przestępstw opisanego w pkt II sentencji wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim, zasadności wniosku o wznowienie postępowania w zakresie czynów przypisanych w pkt I i II wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim;

Na podstawie art. 585 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 167 § 1 i 2 k.p.k. i art. 1 ust. 2 pkt 1 umowy między Rzeczypospolitą Polską, a Królestwem Tajlandii o wzajemnej pomocy w sprawach karnych z dnia 26 lutego 2004 r. (obowiązującej od dnia 4 października 2009 r.) - a w razie ratyfikowania przez Rzeczypospolitą Polską umowy zastępującej ww. umowę na jej podstawie – wnioskodawca wniósł o zwrócenie się do Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego RP o wystąpienie do Prokuratora Generalnego lub upoważnionej przez niego osoby w Królestwie Tajlandii o udzielenie pomocy prawnej w przesłuchaniu świadka: B. B., B. N., K. B., numer tel. [...], [...].com na fakt przebywania skazanego w okresach objętych i opisanych w pkt I-III części wstępnej wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim i przypisanych czynów w pkt I i II części rozstrzygającej, tj. od czerwca 2019 r. do lutego 2020 r. poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, w tym w N. i L.3 wspólnie ze świadkiem, wykonywania obowiązków służbowych przez świadka wspólnie z oskarżonym w tym okresie, potwierdzenia wiarygodności dokumentów wskazanych w pkt II wniosku, zasadności wniosku o wznowienie postępowania.

Konkludując wnioskodawca wniósł o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie II Wydział Karny z dnia 06.10.2022 r., sygn. akt II AKa 204/22, w całości i stwierdzenie upadku kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt I d) tego wyroku oraz upadku kary łącznej grzywny orzeczonej w pkt IV wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14.04.2022 r., sygn. akt II K 101/21;

zmianę pkt I i II wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim II Wydział Karny z dnia 14.04.2022 r., sygn. akt II K 101/21, przez uniewinnienie oskarżonego D. M. od zarzucanych mu czynów; uchylenie pkt IV; zmianę pkt V tiret 1-3 przez ich uchylenie; zmianę pkt VI - przez obciążenie Skarbu Państwa kosztami sądowymi w całości.

W pisemnej odpowiedzi na wniosek obrońcy prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek podlegał oddaleniu, albowiem w sprawie nie zostały spełnione ustawowe przesłanki wznowienia postępowania, uzasadniające jego uwzględnienie.

Dla pozytywnego rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku o wznowienie postępowania na podstawie art. 540 § 1 pkt 2a k.p.k. konieczne jest wykazanie spełnienia kumulatywnie dwóch przesłanek: proponowany dowód musi mieć cechy dowodu nowego, a jego treść ma wskazywać, że wysoce prawdopodobne jest, iż po wznowieniu postępowania zapadnie orzeczenie odmienne od poprzedniego, a więc skutkujące przyjęciem, że oskarżony nie popełnił czynu za który został skazany albo jego czyn nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2016 r., III KO 63/16). Trzeba mieć przy tym na uwadze, że wznowienie postępowania jest instytucją wyjątkową wobec domniemania prawidłowości ustaleń i rozstrzygnięć zawartych w prawomocnym wyroku.

Wznowienie postępowania sądowego nie jest uwarunkowane ujawnieniem się po wydaniu wyroku jakichkolwiek nowych faktów lub dowodów, czy też zgłoszeniem określonych wątpliwości co do trafności zapadłego rozstrzygnięcia, ale tym, by nowe fakty lub dowody wiarygodnie podważały prawdziwość dokonanych, istotnych ustaleń faktycznych. Sama nowość źródła dowodowego – w tym przypadku informacji o logowaniu skazanego w określonym czasie na urządzeniach telefonicznych do sieci Internet poza granicami Polski, potwierdzeń transakcji płatniczych dokonywanych poza granicami Polski oraz kopii wiz skazanego za lata 2019-2020, bez wskazania w tym kontekście na istotne prawdopodobieństwo nietrafności prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy, nie przesądza jeszcze o

wystąpieniu analizowanej podstawy wznowieniowej. Zgłoszenie nowych faktów i dowodów nie oznacza zatem, że sąd rozpoznający wniosek zobligowany jest do wznowienia postępowania. Owe nowe fakty i dowody podlegają ocenie tego sądu, dokonywanej - co należy podkreślić - w ścisłym powiązaniu z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie w toku jej rozpoznawania przez sądy I i II instancji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 2017 r., II KO 33/16). Z tego względu uwzględnienie wniosku o wznowienie postępowania złożonego w niniejszej sprawie nie było możliwe.

Należy zauważyć, że kwestia tego, że skazany w czasie popełnienia zarzucanych mu czynów nie przebywał na terytorium RP była już przedmiotem rozważań zarówno sądów powszechnych (por. uzasadnienia: Sądu I instancji - s. 16 oraz Sądu II instancji - s. 6), jak i Sądu Najwyższego, który w tej sprawie rozpoznawał kasację (por. uzasadnienie postanowienia SN z dnia 5 maja 2023 r., III KK 78/23 - s. 8 – 10). Fakt, że skazany nie zawsze pobierał pieniądze osobiście nie miał - w odniesieniu do prawnokarnej odpowiedzialności za zarzucane czyny - znaczenia. Jak wskazał bowiem Sąd Apelacyjny w Szczecinie skazany wydawał polecenia o przelewaniu mu poszczególnych kwot na konto osobiste albo też wydawał polecenia o pobieraniu przez pracowników wynagrodzenia z tytułu wynagrodzenia o pracę lub premii. Jednocześnie, skazany po nieobecnościach w miejscu zatrudnienia nie dokonywał kontroli stanu kasy, nie sprawdzał i nie raportował czy pracownicy przekazywali gotówkę konwojentom, a zatem wiedział, że stan ten jest zgodny, albowiem pracownicy zawsze wykonywali wydawane im polecenia. W czasie nieobecności skazany udostępniał pracownikom swoją pieczęć, mieli oni pełny i swobodny dostęp do kasy, sejfów, mogli dokonywać operacji bankowych, rozliczać gotówkę, a także wpłacać pieniądze na jego konto, czy pobierać wskazane premie i wynagrodzenia, co tylko dowodzi, że miał do nich pełne zaufanie.

Dodatkowo stanowisko Sądu Apelacyjnego wspierały wnioski opinii biegłego z zakresu badania pisma ręcznego sporządzonej na wniosek obrony, a także zeznania samych pracowników sklepu oraz A. M. (zwrócił na to uwagę Sąd kasacyjny w powołanym orzeczeniu o kwalifikowanym oddaleniu nadzwyczajnego środka zaskarżenia - uzasadnienie postanowienia, s. 10)

Jak słusznie wskazuje prokurator w pisemnej odpowiedzi na wniosek, dowody w postaci wydruków logowania urządzenia marki S. należącego do skazanego oraz dane potwierdzeń transakcyjnych nie mogą świadczyć o niewinności D. M.. Po pierwsze, nie dotyczą dokładnie dat i konkretnych okresów kiedy te transakcje lub logowania miały miejsce, a ponadto jak wynika z zeznań świadków, w tym byłej żony D. M., A. M. jakie składała na rozprawie w dniu 17 grudnia 2021 r. przed Sądem Okręgowym w Gorzowie Wielkopolskim, to jej były mąż - D. M., w istocie, wyjeżdżał do pracy na platformach wiertniczych ale przemieszczał się samolotem, co niewątpliwie zasadniczo przyspieszało podróż. Jednak, niezależnie od wyjazdów i pracy poza granicami kraju świadczonej przez D. M., od sierpnia 2019 r. jego matka była ciężko chora, a w związku z tym była hospitalizowana w O. i O.1. W październiku i listopadzie 2019 r. umieszczona była w hospicjum - i, jak wynika z zeznań świadka A. M., skazany często jeździł tam na kilka dni, kiedy tylko mógł. Zeznania te świadczą jednoznacznie, że D. M. był w okresach inkryminowanych na terenie Polski. Jednocześnie, co oczywiste, sam dowód z logowania telefonu sprawcy w innym miejscu niż dokonano danego przestępstwa (o takiej charakterystyce strony przedmiotowej jak ustalone w niniejszej sprawie) nie świadczy jeszcze, o jego niewinności.

W świetle powyższego, przeprowadzenie postulowanych przez Autora wniosku czynności dowodowych jawi się jako zbędne. Brak bowiem podstaw do uznania, że uzyskane w toku postępowania przed Sądem Najwyższym dowody, mogłyby doprowadzić do przekonania o błędności zapadłych w sprawie wyroków. Ustalenia Sądu I instancji, dokonane na podstawie wszechstronnej oceny dowodów, których prawidłowość jednoznacznie pozytywnie zweryfikował Sąd odwoławczy, nie zostały bowiem podważone w stopniu uzasadniającym wzruszenie prawomocnych wyroków Sądu Okręgowego i Sądu Apelacyjnego – w konsekwencji wznowienie postępowania w sprawie D. M.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[J.J.]

[r.g.]

Jacek Błaszczak

Marek Pietruszyński

Barbara Skoczowska